

**UJEDINJENE
NACIJE**

IT-05-87-T
09-1/6870 OEL
07 August 2006

9/6870 OEL
JK

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-T
Datum: 11. juli 2006.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM

U sastavu: sudija Iain Bonomy, predsjedavajući
sudija Ali Nawaz Chowhan
sudija Tsvetana Kamenova

Sekretar: g. Hans Holthuis

Nalog od: 11. jula 2006.

TUŽILAC

protiv

**MILANA MILUTINOVIĆA
NIKOLE ŠAINOVIĆA
DRAGOLJUBA OJDANIĆA
NEBOJŠE PAVKOVIĆA
VLADIMIRA LAZAREVIĆA
SRETENA LUKIĆA**

ODLUKA U VEZI S PRIMENOM PRAVILA 73BIS

Tužilaštvo:

g. Thomas Hannis
g. Chester Stamp
gđa Christina Moeller
gđa Patricia Fikirini
g. Matthias Marcussen

Obrana:

g. Eugene O'Sullivan i g. Slobodan Zečević za g. Milana Milutinovića
g. Toma Fila i g. Vladimir Petrović za g. Nikolu Šainovića
g. Tomislav Višnjić i g. Norman Sepenuk za g. Dragoljuba Ojdanića
g. John Ackerman i g. Aleksandar Aleksić za g. Nebojšu Pavkovića
g. Mihajlo Bakrač za g. Vladimira Lazarevića
g. Branko Lukić i g. Dragan Ivetić za g. Sretena Lukića

Tokom pretpretresne konferencije održane u skladu sa pravilom 73bis Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik),¹ a nakon što je saslušalo strane u postupku, ovo Pretresno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. (u daljem tekstu: Međunarodni sud) donelo je na osnovu pravila 73bis(D) usmenu odluku kojom je odredilo broj mesta zločina u vezi s kojima Tužilaštvo (u daljem tekstu: tužilac) u ovom predmetu može izvesti dokaze.² Veće je tom prilikom najavilo donošenje pismene Odluke koju ovim izdaje.

I. Istorijat postupka

1. Važeća optužnica u postupku protiv Milana Milutinovića, Nikole Šainovića, Dragoljuba Ojdanića, Nebojše Pavkovića, Vladimira Lazarevića i Sretena Lukića (u daljem tekstu, zajedno: optuženi) jeste Redigovana treća izmenjena optužnica, od 21. juna 2006. (u daljem tekstu: Optužnica).³ Optužnica sadrži pet tačaka, kojima se optužene tereti za deportaciju kao zločin protiv čovečnosti, prisilno premeštanje kao "druga nehumana dela" kao zločin protiv čovečnosti, ubistvo kao zločin protiv čovečnosti, ubistvo kao kršenje zakona ili običaja ratovanja, te progon kao zločin protiv čovečnosti, tim redosledom, u više opština na Kosovu.⁴

2. Dana 21. juna 2006, na poslednjoj konferenciji strana održanoj u skladu s pravilom 65ter(D), strane u postupku su obavestene da Veće razmatra mogućnost da iskoristi svoja ovlašćenja iz pravila 73bis da odredi broj mesta zločina ili incidenata u vezi s kojima će tužilac

¹ *Vidi generalno Milutinović, Šainović, Ojdanić, Pavković, Lazarević i Lukić*, predmet br. IT-05-87-PT, Transkript pretpretresne konferencije, T. 280–413 (7. jul 2006).

² *Ibid.*, T.371.

SUDIJA BONOMOY: Dakle, odlukom Pretresnog veća – koja mora biti doneta i u pismenom obliku radi otklanjanja svih eventualnih sumnji i nejasnoća – sudski postupak će se ograničiti na [određeni] broj događaja ... ali ne i tri događaja o kojima je ovde reč, koji će se konkretnije definisati u nalogu, ne gubeći iz vida odredbe pravila 73bis(D) na osnovu kojih oni na kraju ipak mogu biti predmet sudskog postupka.

³ *Vidi Milutinović i drugi*, Nalog kojim se zamenjuje Treća izmenjena optužnica i Vlastimir Đorđević izdvaja iz suđenja, 26. jun 2006.

⁴ Pretresno veće napominje da su strane više puta ukazivale na to da Optužnica obuhvata 13 opština, navodno zbog toga što je to broj opština navedenih u paragrafu 72, koji sadrži navode u vezi sa prisilnim raseljavanjem civila, kosovskih Albanaca. Međutim, pažljiviji pregled optužnice ukazuje na to da se u potparagrafima (a), (e) i (j) paragrafa 75, u kom se navode ubistva u Račku/Rečak (opštini Štimlje/Shtime), Padalište/Padaliste, i Dubravi/zatvoru Dubrave (oba u opštini Istok/Istog) navode još dve opštine. *Vidi Milutinović i drugi*, Zahtev

izvesti dokaze na suđenju, i savetovano im je da se pripreme za diskusiju o ovom pitanju na pretpretresnoj konferenciji.⁵ To što je Veće posegnulo za pravilom 73bis posledica je broja svedoka koji su predviđeni za glavno izvođenje dokaza tužioca;⁶ procene tužioca da bi glavno ispitivanje tih svedoka trajalo 280 časova, ne računajući vreme za unakrsno ispitivanje ili pitanja Veća;⁷ činjenice da ovo suđenje obuhvata šestoricu optuženih, od kojih svakog zastupa branilac; te, shodno tome, perspektive suđenja koje će trajati duže od dve godine.

3. Dana 26. juna 2006, branilac optuženog Ojdanića podneo je "Zahtev generala Dragoljuba Ojdanića za primenu pravila 73bis(D) na pretpretresnoj konferenciji" (u daljem tekstu: Ojdanićev zahtev), u kom branilac optuženog "poziva Pretresno veće da usvoji mere usmerene na ubrzanje suđenja na račun tužioca, te da primeni sredstva koja mu stoje na raspolaganju na osnovu pravila 73bis(D)".⁸ U Ojdanićevom zahtevu se dalje tvrdi da "[O]ptužnica u ovom predmetu sadrži 32 zasebna incidenta deportacije i ubistva locirana širom 13 opština na Kosovu",⁹ i traži da Veće ograniči ukupan broj incidenata "za koje tužilac može izvesti dokaze na deset incidenata".¹⁰ Ni tužilac ni bilo koji od ostalih optuženih nije pre održavanja pretpretresne konferencije dostavio nikakav pismeni podnesak po ovom pitanju.

4. Na pretpretresnoj konferenciji održanoj 7. jula 2006, ispostavilo se da Ojdanićev zahtev sadrži slovnu grešku: umesto 32 incidenta u tom podnesku je trebalo da stoji: "38 zasebnih incidenata".¹¹ Ojdanićev branilac je objasnio da ovaj ukupan broj od 38 incidenata odgovara broju zasebnih paragrafa po tačkama Optužnice za deportaciju i ubistvo, u svakoj od kojih se navode i nabrajaju različiti nizovi događaja,¹² i da je predloženi broj od 10 incidenata koji bi odredilo Veće "upotrebljen samo kao osnov za diskusiju i iznošenje ovog pitanja".¹³ Pretresno veće je uočilo da neki dati paragraf Optužnice može sadržati navode o različitim zločinima počinjenim na više raznih lokacija, tako da ovaj način nabiranja može dovesti do

---

da se zameni Treća izmenjena optužnica i Vlastimir Đorđević izdvoji iz suđenja, 21. jun 2006, Dodatak B (u daljem tekstu: Redigovana treća izmenjena optužnica), par. 72, 75.

⁵ *Vidi Milutinović i drugi*, Transkript konferencije na osnovu pravila 65ter, T. 319–322 (21. jun 2006).

⁶ *Vidi Milutinović i drugi*, Tužiočevi podnesci na osnovu pravila 65ter(E), 10. maj 2006, poverljivi Dodatak A.

⁷ *Vidi Milutinović i drugi*, Transkript konferencije na osnovu pravila 65ter, T. 253 (17. maj 2006).

⁸ Ojdanićev zahtev, par. 5.

⁹ *Ibid.*, par. 6.

¹⁰ *Ibid.*, par. 8.

¹¹ *Milutinović i drugi*, Transkript pretpretresne konferencije, T. 363 (7. jul 2006).

¹² *Ibid.* T.364, 365 (7. jul 2006).

¹³ *Ibid.* T. 365 (7. jul 2006).

potcenjivanja stvarnog broja incidenata ili mesta.¹⁴ Iznoseći uvodne napomene o mogućoj primeni pravila *73bis*, tužilac je pre svega istakao da deportacija predstavlja krivično delo koje nužno ne mora biti ograničeno na jednu lokaciju, a zatim je objasnio kako je došao do sopstvene procene ukupnog broja incidenata i mesta zločina:

Po mom proračunu, imamo 13 opština koje nazivamo opštinama deportacija. Ja sam unutar tih 13 opština nabrojao 20 zasebnih incidenata, i to u osnovi predstavlja nabrojanje po paragrafima, paragraf 72, 72[(a)] i tako dalje, tako sam ja došao do svojih brojki. Zatim za mesta lišavanja života, koja nazivamo mestima lišavanja života ili incidenta lišavanja života. Za mesta lišavanja života imali smo 11 zasebnih lokacija sa 14 incidenata, a ja sam, časni Sude, do tog proračuna došao jer smo za opštinu Kačanik naveli četiri odvojena lišavanja života sa četiri različita datuma, te tako imamo 14 incidenata na 11 mesta. Rekao bih takođe da je došlo do određenog preklapanja između navodnih mesta deportacije i mesta lišavanja života. Od 11 mesta lišavanja života, njih tri, Račak, Padalište i Dubrava nemaju mesta za koje se navodi deportacija. Tako da ... od naših 13 opština za koje se navodi deportacija, šest njih ima odgovarajuća mesta lišavanja života, sedam nema odgovarajućim mesta lišavanja života koja bi se u vez s njima navodila.¹⁵

II. Merodavno pravo

5. Pravilnik o postupku i dokazima sadrži više odredbi u kojima se navode različita ovlašćenja koja Veće može koristiti kako bi obezbedilo da suđenja pred Međunarodnim sudom budu i pravična i ekspeditivna u svim fazama postupka. Kada neki predmet treba da pređe iz faze opsežnih priprema pre početka pretresa u fazu svakodnevne rasprave na glavnom pretresu, pravilo *73bis* nalaže pretresnom veću da održi pretpretresnu konferenciju na kojoj se mogu rešavati nerešena pitanja i predviđa različita sredstva koja veću stoje na raspolaganju kako bi postavilo ograničenja za glavno izvođenje dokaza tužioca. Ovo pravilo konkretno omogućava veću da interveniše u cilju koncentracije pitanja koja će biti predmet izvođenja dokaza na suđenju; sa najnovijim izmenama i dopunama,¹⁶ ovo pravilo u relevantnom delu predviđa sledeće:

(D) Nakon što sasluša tužioca, Pretresno veće može, u svrhu pravičnog i ekspeditivnog suđenja, uputiti tužioca da smanji broj tačaka u optužnici i može odrediti broj mesta zločina ili incidenata obuhvaćenih jednom ili više optužbi za koje tužilac može izvesti dokaze za koje se, s obzirom na sve relevantne okolnosti, uključujući krivična dela za koja se optuženi tereti u optužnici, njihovu klasifikaciju i karakter, mesta gdje se tvrdi da su počinjena, te razmere i žrtve tih krivičnih dela, može razumno smatrati da čine reprezentativni uzorak krivičnih dela za koja se optuženi tereti.

¹⁴ *Ibid.*

¹⁵ *Ibid.* T. 366-367 (7. jul 2006).

¹⁶ *Vidi* IT/247, Izmene i dopune Pravilnika o postupku i dokazima, 6. jun 2006, str. 2 (gde se napominje da određene izmene i dopune, uključujući izmene pravila *73bis* "stupaju na snagu sedam dana od datuma izdavanja ovog službenog dokumenta, tj. 13. juna 2006").

(E) Kada ili nakon što pretresni sudija podnese potpun spis teze tužilaštva u skladu sa stavom (L)(i) pravila 65ter, pretresno veće može, saslušavši strane i u svrhu pravičnog i ekspeditivnog suđenja, uputiti tužioca da izabere tačke optužnice po kojima će se dalje voditi postupak. Svaka strana ima pravo da uloži žalbu na sve odluke koje se donesu shodno ovom stavu.

(F) Poslije početka suđenja, tužilac može podnijeti zahtev za izmenu odluke o broju mesta zločina ili incidenata za koje se mogu izvesti dokazi ili odluke o broju svedoka koji se mogu pozvati ili zahtev da mu se odobri dodatno vrijeme za izvođenje dokaza. Pretresno veće može odobriti zahtev tužioca ako se uverilo da je on u interesu pravde.

6. Stoga, na osnovu ovih odredbi, Pretresno veće ima četiri opcije za posredno ili neposredno preduzimanje mera:

- i. Veće može da pozove tužioca da smanji broj tačaka po kojima tereti;
- ii. Veće može da odredi broj mesta zločina;
- iii. Veće može da odredi broj incidenata; i
- iv. Veće može da uputi tužioca da odabere tačke po kojima može dalje da postupa.

Prve tri opcije izvode se iz stava (D), koji se poziva na pravičnost i ekspeditivnost suđenja i uslov razumne reprezentativnosti kao sveobuhvatne principe kojima Veće treba da se rukovodi koristeći svoje diskreciono ovlašćenje; te daje primere faktora koji, u svetlu relevantnih okolnosti, mogu biti uzeti u obzir prilikom donošenja neke odluke. Poslednja opcija se izvodi iz stava (E), u kom se citira samo fundamentalni princip pravičnog i ekspeditivnog suđenja kao ograničenje diskrecionog ovlašćenja veća.¹⁷

III. Diskusija

7. Tužilac u svojoj tezi u osnovi navodi etničke manipulaciju ili modifikaciju stanovništva na Kosovu putem deportacije, prisilnog premeštanja i za to vezanih dela progona, uključujući ubistva kosovskih Albanaca.¹⁸ U svakoj tački Optužnice tereti se za različita krivična dela na osnovu Statuta, ali svaka predočava navode koji proističu iz

---

¹⁷ Pošto su određeni ključni terminu ovim odredbama nejasni ili nedefinisani, moguće je da ove opcije ne mogu biti izdvojene ili jasno uočljive, naročito ako Veće odluči da pojmove "tačka" i "optužba" široko tumači. Na primer, zavisno od strukture – krivičnih dela koja se navode – u nekoj konkretnoj optužnici, može doći do praktičnog nepostojanja razlike između određivanja mesta zločina ili određivanja broja incidenata.

dogadaja u više različitih opština na Kosovu. S obzirom na način na koji se tužilac opredelio da ograničuje svoj optužni instrument,¹⁹ svaki pokušaj smanjenja broja tačaka Optužnice u ovom predmetu bio bi neprimeren,²⁰ tako da je Veće odlučilo da se ograniči na razmatranje primene pravila 73bis na potparagraf (D), a naročito na pitanje da li da "odredi broj mesta zločina ili incidenata".

8. Tokom pretpresne konferencije, tužilac je, kao opšte pitanje, naznačio da pravilo 73bis ne tumači tako da omogućava pristup prema kom bi Veće koristilo ovo ovlašćenje tako da odredi konkretna mesta zločina o kojima se na suđenju mogu izvoditi dokazi, zbog toga što bi time "dopustilo sudskoj vlasti da zadire u oblast onoga što bi trebalo da bude domen tužioca" budući da bi "tužilac trebalo da bude u najboljoj poziciji da odredi šta je reprezentativno za njegovu tezu".²¹ Tužiočev argument je stoga bio da je, premda bi beće moglo da odredi broj mesta zločina ili incidenata, na njemu da odredi konkretne incidente i mesta koji su reprezentativni za njegovu tezu. Ako tužilac ne bi bio ovlašćen da to učini bez daljeg pozivanja na Pretresno veće, njegovo tumačenje ovog pravila bi nalagalo višestruke korake: Pretresno veće utvrđuje da bi dokaze trebalo izvesti samo u vezi s određenim brojem mesta ili incidenata, ali ne navodi ta mesta ili incidente; zatim, tužilac predlaže određena mesta ili incidente; i konačno, Veće pregleda predloženi izbor kako bi proverilo njegovu usklađenost s odredbama pravila 73bis(D).²²

9. U datim okolnostima ovog predmeta, Veće smatra da je takav pristup nepotrebno komplikovan a, po svemu sudeći, i tužilac se slaže sa tim zaključkom.²³ Štaviše, takav pristup ne bi bio u skladu s odgovarajućim tumačenjem navedenog pravila, koje ovlašćuje Veće da "[n]akon što sasluša tužioca", "odredi[...] broj mesta zločina ili incidenata ... za koje se, s obzirom na sve relevantne okolnosti, ... može razumno smatrati da čine reprezentativni uzorak krivičnih dela za koja se optuženi tereti". Pretresno veće ima

---

¹⁸ *Vidi Milutinović i drugi*, Transkript Uvodne reči tužioca, T. 415 (10. jul 2006) ("Svrha ovog udruženog zločinačkog poduhvata, ovog UZP, bila je da se manipuliše ili modifikuje etnička ravnoteža na Kosovu kako bi se zadržala i nastavila srpska kontrola nad pokrajinom Kosovo").

¹⁹ *Vidi supra*, par. 1.

²⁰ *Vidi Milutinović i drugi*, Transkript pretpresne konferencije, T.359 (7. jul 2006); *Milutinović i drugi*, Transkript konferencije na osnovu pravila 65ter, T. 319–320 (21. jun 2006).

²¹ *Milutinović i drugi*, Transkript pretpresne konferencije, T. 374 (7. jul 2006).

²² *Ibid.* T. 373-374 (7. jul 2006).

ovlašćenje da odredi broj mesta zločina ili incidenata nakon što sasluša tužioca, što ukazuje na jedan podnesak posle kog sledi odluka. Pretresno veće ima obavezu da obezbedi da uslov razumne reprezentativnosti predviđen ovim pravilom bude ispoštovan, što upućuje na zaključak da samo Veće određuje mesta ili incidente koji ispunjavaju ovaj kriterijum, imajući u vidu faktore nabrojane u ovom pravilu, kao i sve relevantne okolnosti u predmetu. U svakom slučaju, u svrhu ovog postupka, Pretresno veće smatra da je neprimereno jednostavno odrediti broj mesta zločina ili incidenata o kojima se mogu izvoditi dokazi jer bi takav pristup bio skopčan s rizikom nametanja proizvoljnog i neprimerenog brojčanog ograničenja u predmetu koji se suštinski zasniva na navodima o deportaciji i prisilnom premeštanju, koji proističu i sastoje se od niza događaja koji su se u određenom periodu desili na raznim lokacijama.

10. Argumenti koje su strane u postupku iznele na pretpretresnoj konferenciji i pregled Optužnice ukazuju na mogućnost da Veće odredi optužbe po kojima bi trebalo izvesti dokaze na suđenju navodeći ona mesta zločina ili incidente koji se jasno razlikuju od suštinskog karaktera i tematike predmeta, i da naloži tužiocu da izvede dokaze u vezi s drugim mestima ili incidentima koji u potpunosti odgovaraju tom karakteru i tematici. Pored toga, ti argumenti, taj pregled, kao i razmere predloženog glavnog dokaznog postupka tužioca²⁴ ilustruju verovatnoću da bi takvo postupanje imalo povoljno dejstvo time što bi obezbedilo da suđenje bude ekspeditivno i pravično.

11. Po mišljenju Veća, tri mesta lišavanja života koje je tužilaštvo navelo na pretpretresnoj konferenciji predstavljaju podobne kandidate za takav pristup. Svako od ta tri mesta – Račak/Reček,²⁵ Padalište/Padalishte,²⁶ i zatvor u Dubravi/Dubravě²⁷ – povezano je sa određenim pojedinačnim navodnim napadom ili odvojenim nizom događaja koji čine deo jedne zasebne krivične transakcije ili incidenta, tako da se ne postavlja problem njihovog raspetljavanja od drugih navodnih incidenata i mesta zločina koji se navode u Optužnici. Za razliku od drugih mesta lišavanja života, nijedno od navedena tri nije vezano za ono što

---

²³ *Ibid.*

²⁴ *Vidi supra*, par. 2.

²⁵ *Vidi Milutinović i drugi*, Redigovana treća izmenjena optužnica, *supra* fusnota 4, par. 75(a).

²⁶ *Ibid.* par. 75(e).

²⁷ *Ibid.* par. 75(j).

tužilac naziva "mestima deportacije", koja predstavljaju lokacije s kojih je navodno došlo do prisilnog premeštanja lica. Što je još značajnije, nijedna od navedene tri lokacije ne nalazi se u nekoj od 13 opština koje je tužilac odredio kao prostorni okvir za svoju tezu,²⁸ nego u opštinama Štimlje/Shtime i Istok/Istog, koje se prvi put pominju u paragrafu 75 Optužnice. Druga mesta zločina i incidenti u paragrafima 72 i 75 više nego adekvatno odslikavaju razmere navodnog kažnjivog delovanja, kao i krajnje veliki broj navodnih žrtava, i u razumnoj meri su reprezentativni za krivična dela koja se stavljaju na teret u Optužnici.

12. Kao što je to učinilo i na prepretresnoj konferenciji,²⁹ Veće naglašava da postoji mogućnost da izvođenje dokaza u vezi s ova tri mesta zločina ili incidenta na kraju bude dopušteno na osnovu pravila 73bis(F), u zavisnosti od toga kako se postupak bude odvijao, ukoliko Veće zaključi da je potrebno da mu se ti dokazi predoče kako bi moglo da dâ potpunu ocenu događaja iz kojih je proistekao ovaj krivični postupak. Štaviše, Veće još jednom naglašava da ovu Odluku nipošto ne bi trebalo shvatiti kao zaključak da su događaji na navedene tri lokacije manje značajni ili da uopšte nisu reprezentativni u odnosu na tužiočevu tezu protiv optuženih. Naprotiv, način na koji se u njoj primenjuje pravilo 73bis(D) odražava izvedeni zaključak da će teza koju tužilac nastoji da dokaže, zasnovana na navodima o prisilnim raseljavanjima, lišavanjima života i delima progona biti adekvatno predočena čak i ako dokazi u vezi s navedena tri mesta ne budu izvedeni, te da će koncentracija sudskog postupka na preostale optužbe pospešiti ekspeditivnost postupka, istovremeno obezbeđujući njegovu pravičnost.

13. Iz navedenih razloga, a na osnovu pravila 73bis Pravilnika, Pretresno veće ovim odlučuje sledeće:

- a. Do daljeg naloga Veća, tužilac može da izvede dokaze u vezi sa svim mestima zločina i incidentima navedenim u paragrafu 72; te svim mestima zločina i incidentima navedenim u paragrafu 75, izuzev potparagrafa (a), (e) i (j) (uključujući potparagraf (j)(i)), u kojima se navode optužbe u vezi s Račkom/Reçek, Padalištem/Padalishte i zatvorom u Dubravi/Dubravë.

---

²⁸ *Vidi supra* fusnota 4; tekst u fusnoti 15.

- b. Rasprava na pretpretresnoj konferenciji bila je usredsređena na meru u kojoj bi navodi u paragrafima 72 i 75 Optužnice trebalo da budu predmet rasprave na glavnom pretresu, tako da ovu Odluku ne bi trebalo tumačiti tako da ona utiče na mogućnost tužioca da izvodi dokaze u vezi s ijednim drugim delom Optužnice.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
Iain Bonomy,
predsedavajući

Dana 11. jula 2006.
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]

---

²⁹ *Milutinović i drugi*, Transkript pretpretresne konferencije, T. 368, 370–371 (7. jul 2006).